

AFSCHEID van WIM VAN DER MEULEN – ERELID VDB

Op 13 april 2021 is Wim van der Meulen overleden – icoon van de VDB.

Wim startte als meer dan actief lid toen VDB nog Dorpsvereniging Badhoeve heette, daarna Dorpsraad Badhoevedorp en uiteindelijk Vereniging Dorpsraad Badhoevedorp werd. Wim was een geboren en getogen Badhoevedorper, hij voelde zich er thuis en had altijd verhalen en informatie over wat, wie, waar en hoe. Jarenlang maakte hij deel uit van de flinke schare aktievelingen en bestuurders. Paste zich even zo vaak aan, wat hem geen enkele moeite kostte, maar ging door op de punten die hij belangrijk achtte voor het dorp. Zowel op menselijk gebied als op te ondernemen akties.

Wim was niet iemand die zich verdiepte in beleid, hij was een doener. Een echt poldermens: als iets je wel of niet zint – laat je horen, wel netjes dan, en doe er iets mee of aan. Alles zonder agressief of aanvallend te zijn, Wim bleef altijd vriendelijk maar zette wél door. Daardoor kon hij zich verstaan met mensen op allerlei niveaus. En daar zijn er vele van langsgeslagen in het lange leven van Wim en Dorpsraad.

In herinnering: Wim was er bij toen begin jaren 80 een groots dorpsfeest werd gevierd om een jubileumfeest van het dorp en de raad te vieren. Een feest voor de senioren, een feest voor de jeugd – één voor jong en een voor heel jong – aan iedereen was gedacht. Scholen, kerken, winkeliers, sportverenigingen, deden mee en het gevoel van toen: enthousiasme alom, sociale samenhang en meedoen worden nog steeds gevoeld door degenen die erbij betrokken waren. Tot recent was Wim steeds betrokken bij het aankleden van de Dorpsraad-kraam op de zomermarkt.

Twee onderwerpen die helemaal des Wims zijn halen wij uit de mand van akties: de fontein in de vijver bij de (nu) Pelgrimskerk en het carillon aan de Zeemanlaan.

Dat de fontein het niet deed was een doorn in zijn oog dus aan de slag. Gemeente reklameren waarom de fontein het al jaren niet meer deed. Reactie was dat de pomp weg was. Daar nam Wim dus geen genoegen mee. Maanden speurde hij op alle mogelijk afdelingen en lokaties tot hij de pomp lokaliseerde. Die was niet wég maar wel stuk maar in het Raadhuis was er geen enthousiasme om de reparatie te betalen. Dan kende je Wim nog niet, doorzoeken en aktiveren van raadsleden en B&W om een potje te vinden en de financiële mogelijkheid te hebben voor reparatie. Het werd een heel dossier en duurde maanden maar het lukte. Een pluim op de hoed van Wim Nu vinden we het heel gewoon dat die fontein het doet.

Het tweede apparaat dat niet werkte was het carillon op de Zeemanlaan. Gemeente was niet van zins de opknapbeurt voor haar rekening te nemen. Wim dacht van wel en speurde net zo lang tot hij kon aantonen dat het een geschenk van de Rabobank aan Badhoevedorp was en een cadeau onderhoud je – of je geeft het terug maar dan wel in goede staat, al vond hij dat uiterst ondankbaar. En na weer veel maanden doorzetten werd er in het Raadhuis een potje gevonden om het carillon te repareren. Wie nu winkelt aan de Zeemanlaan hoort het spelen, met per seizoen aan gepaste muziek. Wij noemden dat het Wim van der Meulen Carillon zoals ook de fontein onder ons de Wim van der Meulen Fontein werd.

De lijst van akties waar hij bij betrokken was is te lang om in dit stukje allemaal te noemen. Wij zijn hem dankbaar voor zijn eindeloze enthousiasme, doorzettingsvermogen en kennis. Onmogelijk Wim te vergeten. Dankjewel Wim.